

Förordning om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen;

utfärdad den 19 maj 2011.

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om tillämpningen av lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

2 § De begrepp som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

3 § All kommunikation i samband med erkännande och verkställighet av ett beslut om förverkande i Sverige eller i en annan medlemsstat ska ske mellan Kronofogdemyndigheten och den behöriga myndigheten i den andra staten.

Om den andra medlemsstaten har utsett en centralmyndighet, ska kommunikationen ske via centralmyndigheten, om inte centralmyndigheten eller den behöriga myndigheten anger något annat.

2 kap. Verkställighet utomlands av ett svenskt beslut om förverkande

Översändande av ett beslut om förverkande

1 § Ett beslut om förverkande som Kronofogdemyndigheten sänder över till en annan medlemsstat för erkännande och verkställighet i den staten ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med bilagan till rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande¹. Kronofogdemyndigheten ska upprätta intyget.

Kronofogdemyndigheten ska översätta intyget till den andra medlemsstatens språk eller till ett språk som den staten har förklarat att den godtar.

¹ EUT L 328, 24.11.2006, s. 59 (Celex 32006F0783).

2 § Beslutet om förverkande och intyget ska sändas över genom post eller bud.

Kronofogdemyndigheten får dock efter överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten sända över beslutet om förverkande och intyget genom telefax, elektronisk post eller på annat sätt.

Underrättelser m.m.

3 § Kronofogdemyndigheten ska genast underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten, om

1. beslutet om förverkande delvis har verkställts i Sverige eller i en annan stat samt vad som återstår att verkställa enligt beslutet,
2. det finns risk för att det sammanlagda värdet av det som verkställs kan komma att överstiga det belopp som anges i beslutet om förverkande, eller
3. beslutet om förverkande inte längre får verkställas.

I samband med att en underrättelse lämnas enligt första stycket 3, ska Kronofogdemyndigheten återkalla begäran om verkställighet av beslutet om förverkande.

4 § Kronofogdemyndigheten får göra en framställning hos den andra medlemsstaten om att få del av värdet av det som har förverkats, utöver vad som följer av artikel 16.1 och 16.2 a i rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande, om beslutet om förverkande avser ett betydande värde och det finns skäl för att göra en sådan framställning.

Innan en sådan framställning görs, ska Kronofogdemyndigheten upplysa Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om det.

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av ett utländskt beslut om förverkande

Mottagande av ett beslut om förverkande

1 § Om ett beslut om förverkande har sänts till en myndighet som inte är behörig att erkänna och verkställa beslutet enligt lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen, ska den myndigheten vidarebefordra beslutet till Kronofogdemyndigheten. Kronofogdemyndigheten ska i så fall underrätta den andra statens behöriga myndighet om detta.

Detsamma gäller andra handlingar som tillhör ett ärende om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande.

Samråd

2 § Om ett beslut om förverkande rör en gärning på tryckfrihetsförordningens eller yttrandefrihetsgrundlagens områden, ska Kronofogdemyndigheten samråda med och vid behov inhämta yttrande från Justitiekanslern.

3 § Kronofogdemyndigheten ska samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten innan Kronofogdemyndigheten meddelar beslut

om att ett beslut om förverkande inte är verkställbart i Sverige. Detsamma gäller innan Kronofogdemyndigheten meddelar beslut om att upphäva en verkställbarhetsförklaring enligt 3 kap. 15 § första stycket 1 lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

Om Kronofogdemyndigheten har getts tillfälle att yttra sig enligt 3 kap. 16 § första stycket lagen om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen, ska Kronofogdemyndigheten samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Sådant samråd behöver dock inte ske om det är uppenbart obehövligt.

4 § Kronofogdemyndigheten ska, om det inte är obehövligt, samråda med Åklagarmyndigheten i syfte att utreda om det finns skäl för att besluta om uppskov enligt 3 kap. 13 § första stycket 1 lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

5 § Kronofogdemyndigheten ska samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om det visar sig att beslutet om förverkande helt eller delvis har verkställts i någon annan stat.

6 § Om ett beslut om förverkande avser en betalningsskyldighet och Kronofogdemyndigheten med stöd av 3 kap. 17 § tredje stycket lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen avser att lämna över annan egendom än pengar till den andra medlemsstaten, ska Kronofogdemyndigheten samråda med den behöriga myndigheten i den andra staten om detta.

Underrättelser

7 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om att verkställighet av ett beslut om förverkande inte får ske genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter ett förverkande, om det av intyget som åtföljer beslutet eller på annat sätt framgår att den andra myndigheten har medgett en sådan verkställighet.

8 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten, om

1. erkännande och verkställighet har vägrats,
2. det finns risk för att det sammanlagda värdet av det som verkställs kan komma att överstiga det belopp som anges i beslutet om förverkande,
3. uppskov har meddelats och hur långt uppskovet förväntas bli,
4. ett meddelat uppskov har upphört,
5. Kronofogdemyndighetens verkställbarhetsförklaring har överklagats eller rättens beslut i frågan har överklagats,
6. beslut angående verkställigheten har överklagats enligt utsökningsbalkens bestämmelser,
7. en verkställbarhetsförklaring har upphävts, eller
8. ett beslut om förverkande har verkställts samt hur influtna medel ska fördelas mellan staterna.

SFS 2011:578

9 § Om ett beslut om förverkande avser egendom som är föremål för verkställighet enligt lagen (2005:500) om erkännande och verkställighet inom Europeiska unionen av frysningsbeslut, ska Kronofogdemyndigheten underrätta såväl den åklagare som har meddelat en verkställbarhetsförklaring enligt den lagen som den domstol som har fastställt förklaringen. Underrättelse ska lämnas så fort Kronofogdemyndigheten har meddelat en verkställbarhetsförklaring enligt 3 kap. 8 § lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

Övriga bestämmelser

10 § När en verkställbarhetsförklaring har meddelats, ska beslutet om förverkande verkställas skyndsamt.

11 § Kronofogdemyndigheten ska med eget yttrande överlämna handlingarna i ärendet till Regeringskansliet (Justitiedepartementet) om

1. den andra medlemsstaten har begärt att få del av värdet av det som har förverkats, utöver vad som följer av 3 kap. 18 § första stycket lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen, eller

2. det finns skäl att återkräva kostnader för verkställigheten av beslutet om förverkande.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)